32000R2729

L 316/16 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 15.12.2000

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2729/2000

z dnia 14 grudnia 2000 r.

ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze w sprawie kontroli w sektorze wina

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1622/2000 ([2]), w szczególności jego art. 72, ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 72 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, które zastępuje rozporządzenie Rady (EWG) nr 822/87 ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1677/1999 ([4]), z mocą od dnia 1 sierpnia 2000 r., zawiera przepisy odnoszące się do kontroli w sektorze wina. Ramy w ten sposób ustalone wymagają przepisów wykonawczych, a rozporządzenia, które regulowały te kwestie, rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2347/91 z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie pobierania próbek z produktów winiarskich do celów współpracy między Państwami Członkowskimi i analizy jądrowym rezonansem magnetycznym, w tym analizy do celów wspólnotowego banku danych ([5]), zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1754/97 ([6]) i (EWG) nr 2348/91 z dnia 29 lipca 1991 r. ustanawiającym bank danych dla wyników analiz produktów winiarskich jądrowym rezonansem magnetycznym deuteru ([7]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1932/97 ([8]), powinny zostać uchylone.

(2) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1608/2000 z dnia 24 lipca 2000 r. ustanawiającym środki przejściowe do czasu wprowadzenia ostatecznych przepisów wykonawczych wprowadzających w życie rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ([9]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2631/2000 ([10]), rozporządzenie Rady (EWG) nr 2048/89 z dnia 19 czerwca 1989 r. ustanawiające ogólne zasady kontroli w sektorze wina ([11]) pozostaje w mocy do dnia 30 listopada 2000 r. W konsekwencji, nowe przepisy wykonawcze powinny wejść w życie z dniem 1 grudnia 2000 r.

(3) Do celów jednolitego stosowania przepisów w sektorze wina powinny zostać przyjęte zasady mające na celu z jednej strony określenie procedur kontrolnych już obowiązujących na poziomie krajowym i wspólnotowym, a z drugiej strony zapewniające bezpośrednią współpracę między organami odpowiedzialnymi za kontrole w sektorze wina.

(4) Ponadto powinny zostać ustanowione szczególne zasady tworzenia i funkcjonowania organu w sektorze wina złożonego z urzędników, odpowiedzialnego przed Komisją za zapewnienie jednolitego stosowania reguł wspólnotowych.

(5) Powinny zostać wprowadzone zasady regulujące sposób, w jaki organy krajowe oraz Komisja wspierają się wzajemnie w zapewnianiu poprawnego stosowania zasad w sektorze wina. Takie zasady nie mogą wstrzymywać stosowania szczególnych przepisów w zakresie wydatków Wspólnoty, deklasyfikacji gatunkowych win produkowanych w określonym regionie geograficznym (psr), spraw karnych lub krajowych kar administracyjnych. Państwa Członkowskie muszą zapewnić, że stosowanie szczególnych przepisów w odniesieniu do dwóch ostatnich kwestii nie narusza celu niniejszego rozporządzenia ani skuteczności kontroli w nim przewidzianych.

(6) Państwa Członkowskie muszą zapewnić skuteczność pracy organów odpowiedzialnych za kontrole w sektorze wina. W tym celu muszą one wyznaczyć organ odpowiedzialny za komunikację między nimi a Komisją. Istotne jest również, by operacje kontroli były koordynowane między właściwymi władzami we wszystkich Państwach Członkowskich, w których kontrole w sektorze wina zostały rozdzielone między kilka właściwych organów.

(7) W celu wsparcia jednolitego stosowania zasad na terenie całej Wspólnoty, Państwa Członkowskie muszą podjąć niezbędne kroki dla zapewnienia, że personel właściwych organów dysponuje minimalnymi uprawnieniami w zakresie przeprowadzania dochodzeń w celu zagwarantowania zgodności z zasadami.

(8) Ponadto, muszą zostać sporządzone zasady regulujące tworzenie i funkcjonowanie w sektorze wina organu złożonego z urzędników odpowiedzialnego przed Komisją.

(9) Jeśli urzędnicy organu odpowiedzialnego przed Komisją napotkają powtarzające się i nieuzasadnione trudności w trakcie wypełniania swoich zadań, Komisja musi być w stanie domagać się wyjaśnień ze strony danego Państwa Członkowskiego oraz środków niezbędnych do pomyślnego wypełnienia zadań inspektorów. Dane Państwo Członkowskie musi wypełnić swoje zobowiązania wynikające z niniejszego rozporządzenia poprzez wsparcie inspektorów w wypełnieniu ich zadań.

([1]) Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.
([2]) Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 1.
([3]) Dz.U. L 84 z 27.3.1987, str. 1.
([4]) Dz.U. L 199 z 30.7.1999, str. 8.
([5]) Dz.U. L 214 z 2.8.1991, str. 32.
([6]) Dz.U. L 248 z 11.9.1997, str. 3.
([7]) Dz.U. L 214 z 2.8.1991, str. 39.
([8]) Dz.U. L 272 z 4.10.1997, str. 10.
([9]) Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 24.
([10]) Dz.U. L 302 z 1.12.2000, str. 36.
([11]) Dz.U. L 202 z 14.7.1989, str. 32.

(10) Ustanowione muszą być szczególne przepisy regulujące kontrole, jakie mają być przeprowadzane w odniesieniu do potencjału produkcji wina. W szczególności, przedmiotem systematycznych kontroli na miejscu muszą być operacje korzystające ze wsparcia wspólnotowego.

(11) Współzależność rynków sektora wina jest odzwierciedlona w ewolucji handlu między Państwami Członkowskimi, w szczególności w stałym wzroście dużego udziału spółek międzynarodowych aktywnych w tym sektorze oraz możliwościach, jakie oferują zasady zarządzania sektorem polegających na przeprowadzaniu operacji objętych lub nie pomocą lub ich przenoszeniu do lokalizacji innej niż ta, z której produkt pochodzi. Takie rozwiązania wymaga większej harmonizacji metod kontroli i bliższej współpracy między różnymi organami odpowiedzialnymi za kontrole.

(12) Do celów skutecznej współpracy między Państwami Członkowskimi w zakresie stosowania zasad w sektorze wina właściwe organa Państwa Członkowskiego muszą być w stanie komunikować się z właściwymi organami innego Państwie Członkowskiego. Określone muszą zostać zasady regulujące tę komunikację i wsparcie.

(13) Z uwagi na złożony charakter niektórych kwestii i pilną potrzebę ich rozstrzygnięcia istotne jest, by upoważnieni przedstawiciele wyznaczeni przez właściwy organ występujący z prośbą o wsparcie mogli w porozumieniu z innym właściwym organem uczestniczyć w przeprowadzaniu dochodzenia.

(14) W przypadku zaistnienia poważnego ryzyka nadużycia lub nadużycia dotyczącego kilku Państw Członkowskich lub jednego Państwa Członkowskiego, dane organy muszą być w stanie automatycznie wdrożyć procedurę wsparcia bez skierowania takiej prośby.

(15) Z uwagi na charakter informacji wymienianych w ramach niniejszego rozporządzenia informacja ta musi być objęta tajemnica zawodową.

(16) Rozporządzenie (EWG) nr 2348/91 ustanawia bank danych analiz we Wspólnym Centrum Badawczym (WCB) do celów wzmocnienia harmonizacji kontroli analitycznych na terytorium Wspólnoty oraz zebrania próbek analitycznych i sprawozdań analitycznych z Państw Członkowskich. Przepisy regulujące bank danych powinny być przejęte i przeformułowane w świetle doświadczenia uzyskanego od momentu jego założenia.

(17) Zastosowanie metod porównawczej analizy izotopowej może zapewnić skuteczniejsze kontrole wzbogacania produktów winiarskich lub wykrycie dodawania wody do takich produktów, a zastosowanie łącznie z wynikami analiz innych parametrów izotopowych takich produktów może pomóc w zweryfikowaniu zgodności pochodzenia z pochodzeniem wskazanym w nazwie. W celu ułatwienia interpretacji wyników takich analiz powinno być możliwe porównanie tych wyników z wynikami otrzymanymi poprzednio z wykorzystaniem tych samych metod do analizy produktów o podobnych cechach, potwierdzonym pochodzeniu i produkcji.

(18) Analiza izotopowa wina i produktów winopochodnych przeprowadzana jest przy zastosowaniu metod porównawczej analizy izotopowej przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2676/90 z dnia 17 września 1990 r. określającym wspólnotowe metody analizy wina [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 761/1999 [2].

(19) W celu ułatwienia interpretacji wyników otrzymanych z takich analiz przeprowadzonych w laboratoriach Wspólnoty odpowiednio wyposażonych do tego celu oraz zagwarantowania, że wyniki otrzymane w takich laboratoriach są porównywalne, ustalone powinny by jednolite zasady pobierania próbek winogron oraz winifikacji i przechowywania takich próbek.

(20) W celu zagwarantowania jakości i porównywalności danych analitycznych musi być zastosowany system uznanych norm jakości stosowanych do laboratoriów wyznaczonych przez Państwa Członkowskie do przeprowadzania analizy izotopowej próbek z przeznaczeniem do banku danych.

(21) Analiza izotopowa produktów sektora wina oraz interpretacja wyników to procedury delikatne, zatem w celu umożliwienia jednolitej interpretacji takich wyników analitycznych bank danych WCB powinien być dostępny dla laboratoriów urzędowych stosujących tę metodę analityczną, a na prośbę innych organów urzędowych Państw Członkowskich również dla tychże jednostek, jednakże z poszanowaniem ochrony danych osobowych.

(22) Rozporządzenie (EWG) nr 2347/91 zawiera zasady pobierania próbek w celu ich wysyłania do urzędowego laboratorium w innym Państwie Członkowskim oraz wspólne zasady pobierania próbek, które mają być analizowane metodami izotopowymi. Zasady te powinny zostać przejęte, a pobieranie próbek dla wspólnotowego banku danych powinno być uważane za przykład pobierania próbek dla produktu sektora wina jako część systemu bezpośredniej komunikacji między organami.

(23) W celu zagwarantowania obiektywizmu kontroli, specjalni urzędnicy Komisji bądź urzędnicy właściwego organu Państwa Członkowskiego muszą być w stanie domagać się od właściwych organów w innym Państwie Członkowskim pobierania próbek. Urzędnik występujący z taką prośbą musi mieć dostęp do pobranych próbek i musi być w stanie określić laboratorium, w którym mają one być zbadane.

[1] Dz.U. L 272 z 3.10.1990, str. 1.
[2] Dz.U. L 99 z 14.4.1999, str. 4.

(24) Powinny zostać sporządzone szczegółowe zasady dla próbek pobieranych oficjalnie, które to zasady stanowiłyby część współpracy między właściwymi organami Państw Członkowskich, a także byłyby stosowane w odniesieniu do wykorzystania takich próbek. Zasady te muszą gwarantować reprezentatywność oraz możliwość zweryfikowania wyników oficjalnych analiz w całej Wspólnocie.

(25) W celu uproszczenia zarządzania wydatkami związanymi z pobieraniem i wysyłaniem próbek, ich analizą i badaniami organoleptycznymi oraz korzystaniem z usług specjalisty powinna zostać ustanowiona zasada, że wydatki są ponoszone przez organ zlecający pobieranie próbek lub usługi specjalisty.

(26) Musi zostać określona rozstrzygające znaczenie wyników kontroli przeprowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(27) Bez uszczerbku dla specjalnych przepisów prawodawstwa wspólnotowego, Państwa Członkowskie muszą określić kary stosowane w przypadku naruszenia zasad w sektorze wina. Stosowane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i mieć charakter odstraszający, a także nie mogą utrudniać stosowania prawa Wspólnoty bardziej niż kary ustanowione w prawie krajowym.

(28) W celu zagwarantowania sprawnego funkcjonowania kontroli i pobierania próbek winogron w winnicach powinny zostać przyjęte przepisy mające na celu powstrzymanie zainteresowanych stron przed zakłócaniem kontroli, które ich dotyczą oraz zmierzające do ułatwienia pobierania próbek i dostarczania informacji wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(29) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kontrole i kary

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy szczególne w odniesieniu do kontroli i kar w sektorze wina.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie:

— szczególnych przepisów regulujących relacje między Państwami Członkowskimi przy zwalczaniu nadużyć w sektorze wina o tyle, o ile one ułatwiają stosowanie niniejszego rozporządzenia,

— zasady związane z:

  — postępowaniem karnym lub wzajemną pomocą Państw Członkowskich na poziomie sądowym w sprawach karnych,

  — administracyjną procedurą kar.

TYTUŁ I

KONTROLE PRZEPROWADZANE PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

Artykuł 2

Zasady

1. Państwa Członkowskie podejmują środki wymagane do kontroli zgodności z regułami wspólnotowymi regulującymi sektor wina oraz przepisami krajowymi ich stosowania.

2. Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne i kontrole na miejscu w celu zapewnienia skutecznego sprawdzenia zgodności z wymaganymi warunkami.

3. Zgodnie z istotą danego środka wsparcia Państwa Członkowskie definiują metody i środki dla weryfikacji i określają, kto jest przedmiotem kontroli.

4. Kontrole są przeprowadzane bądź systematycznie, bądź towarzyszą pobieraniu próbek. W przypadku pobierania próbek Państwa Członkowskie zapewniają, by liczba, istota i częstotliwość kontroli była reprezentatywna dla całego terytorium i odpowiadała wielkości produktów sektora wina sprzedanych lub przechowywanych z zamiarem wprowadzenia do obrotu.

Artykuł 3

Organy kontrolne

1. Jeżeli Państwo Członkowskie wyznacza kilka właściwych organów do kontroli zgodności z zasadami regulującymi sektor wina, powinno ono koordynować pracę tych organów.

2. Każde Państwo Członkowskie wyznacza jeden organ łącznikowy odpowiedzialny za kontakty z organami łącznikowymi innych Państw Członkowskich oraz z Komisją. W szczególności, organ łącznikowy otrzymuje i przekazuje prośby o współpracę w celu wdrożenia niniejszego tytułu i reprezentuje dane Państwo Członkowskie wobec innych Państw Członkowskich lub Komisji.

3. Komisja zapewnia, aby informacje przekazane jej przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 72, ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 były dostarczane regularnie i w odpowiedniej formie.

Artykuł 4

Uprawnienia urzędników przeprowadzających kontrolę

Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie stosowne środki w celu ułatwienia pracy urzędników swoich właściwych organów. W szczególności zapewnia, by urzędnicy ci, w razie konieczności wraz z urzędnikami innych departamentów, których w tym celu upoważni:

— mieli dostęp do winnic, instalacji do produkcji i przechowywania wina, instalacji do przetwórstwa produktów winiarskich oraz środków transportu tych produktów,

— mieli dostęp do pomieszczeń handlowych (lub magazynów) oraz środków transportu każdej osoby, która posiada z zamiarem sprzedaży, zaoferowania lub transportu produktów winiarskich lub produktów, które mogą być przeznaczone do zastosowania w sektorze wina,

— mogli dokonać inwentaryzacji produktów sektora wina i substancji bądź produktów, które mogą być zastosowane do przygotowania takich produktów,

— mogli pobierać próbki produktów sektora wina, substancji bądź produktów, które mogą być zastosowane do przygotowania takich produktów oraz produktów przechowywanych z zamiarem sprzedaży, zaoferowania lub transportu,

— mogli zbadać dane księgowe i inne dokumenty stosowane w procedurach kontrolnych oraz sporządzić z nich kopie lub wyciągi,

— mogli podejmować środki zachowawcze w odniesieniu do przygotowania, przechowywania, transportu, opisu, przedstawienia i wprowadzania do obrotu produktu winiarskiego lub produktu przeznaczonego do wykorzystania przy przygotowywaniu takiego produktu, jeżeli istnieje podstawa przekonania, że nastąpiło poważne naruszenie przepisów wspólnotowych, w szczególności w przypadku nadużyć lub wystąpienia zagrożenia zdrowia.

Artykuł 5

Potencjał produkcyjny

1. Dla celów zgodności z przepisami w zakresie potencjału produkcji ustanowionego w tytule II rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Państwa Członkowskie stosują rejestr winnic lub diagramy porównawcze, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2392/86 ([1]).

Całkowite zaniechanie produkcji, restrukturyzacja i przekwalifikowanie objęte wsparciem ze strony Wspólnoty jest systematycznie sprawdzane na miejscu. Sprawdzane są te działki, które objęte są wnioskami o pomoc.

2. Zgodność z zakazem tworzenia nowych nasadzeń ustanowionym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 jest weryfikowana za pomocą diagramu porównawczego sporządzonego zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2392/86.

Państwa Członkowskie, w których nie jest dostępny diagram porównawczy, powiadamiają Komisję do dnia 1 stycznia 2001 r. o środkach podjętych w celu zapewnienia zgodności z zakazem tworzenia nowych nasadzeń.

TYTUŁ II

STRUKTURA KONTROLI WSPÓLNOTOWEJ

Artykuł 6

Organ Komisji składający się z wyspecjalizowanych urzędników

1. Organ Komisji składający się z wyspecjalizowanych urzędników ustanowiony zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 może pomóc w kontrolach organizowanych przez właściwe organy w Państwach Członkowskich. Kontrole są przeprowadzone zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 ([2]).

Komisja może żądać od Państw Członkowskich:

— dostarczenia informacji odnośnie do planowanych przez nie kontroli,

— wykonanie kontroli przy udziale jej szczególnych urzędników.

Urzędnicy Państw Członkowskich odpowiadają w każdym czasie za wykonywanie operacji kontrolnych opisanych w akapicie pierwszym i drugim.

2. W wypełnianiu swoich zadań wyspecjalizowani urzędnicy Komisji mają prawa i uprawnienia określone w art. 4 tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte bez uszczerbku dla ograniczeń nałożonych przez Państwa Członkowskie na swoich urzędników w wykonywaniu kontroli.

Wyspecjalizowani urzędnicy Komisji przyjmują w trakcie kontroli postawę zgodną z zasadami i praktykami zawodowymi, których przestrzegają urzędnicy danego Państwa Członkowskiego. Zachowują oni tajemnicę zawodową.

3. Po wykonaniu każdego działania kontrolnego Komisja przekazuje informacje dotyczące pracy jej wyspecjalizowanych urzędników organowi łącznikowemu danego Państwa Członkowskiego; w informacji tej zostają napotkane trudności i wykryte naruszenia obowiązujących przepisów.

TYTUŁ III

WSPÓŁPRACA MIĘDZY ORGANAMI KONTROLI

Artykuł 7

Pomoc na wniosek

1. Jeśli właściwy organ Państwa Członkowskiego podejmuje działania kontrolne na swoim terytorium, może zwrócić się o informacje do Komisji bądź właściwego organu innego Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy bezpośrednio lub pośrednio.

Komisja jest powiadamiana, gdy tylko produkt będący przedmiotem kontroli określonej w akapicie pierwszym pochodzi z państwa trzeciego oraz jeśli sprzedaż tego produktu może leżeć w wyraźnym interesie innych Państw Członkowskich.

Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, dostarcza wszelkich informacji, jakie umożliwią organowi występującemu z wnioskiem wykonanie jego obowiązków.

([1]) Dz.U. L 208 z 31.7.1986, str. 1.

([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

2. Na uzasadniony wniosek organu występującego z wnioskiem organ, do którego się zwrócono, wykonuje specjalny nadzór lub kontrole dla osiągnięcia zamierzonych celów lub podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia, że taki nadzór lub kontrole są wykonane.

3. Organ, do którego się zwrócono, działa tak, jakby robił to we własnym imieniu.

4. W porozumieniu z organem, do którego się zwrócono, wnioskodawca może wyznaczyć urzędników:

— bądź w celu otrzymania od władzy administracyjnej podlegającej Państwu Członkowskiemu, w którym organ, do którego się zwrócono, ma siedzibę, informacji związanych ze stosowaniem zasad w sektorze wina lub do kontroli działań, z włączeniem sporządzania kopii dokumentów transportowych lub innych dokumentów lub wyciągów z rejestrów,

— bądź do uczestniczenia w trakcie działań wymaganych w ust. 2, po powiadomieniu organu, do którego się zwrócono odpowiednio wcześniej przed rozpoczęciem działań.

Kopie określone w tiret pierwszym, mogą być sporządzone jedynie po uzyskaniu zgody organu, do którego się zwrócono.

Urzędnicy organu, do którego się zwrócono, pozostają odpowiedzialni za operacje kontroli przez cały czas.

Urzędnicy organu wnioskującego:

— sporządzają pisemną notę z podaniem ich tożsamości i zajmowanego stanowiska służbowego,

— mają przyznane, bez uszczerbku dla ograniczeń, co do wykonywania tych kontroli, nałożonych przez Państwo Członkowskie, do którego się zwrócono, na jego własnych urzędników:

  — prawo dostępu przewidziane w art. 4 tiret pierwsze i drugie,

  — prawo do uzyskania informacji o wynikach kontroli przeprowadzonych przez urzędników organu, do którego się zwrócono, zgodnie z art. 4 tiret trzecie i piąte,

— w trakcie kontroli zachowują się w sposób zgodny z zasadami i praktykami zawodowymi, których mają przestrzegać urzędnicy Państwa Członkowskiego oraz zachowują tajemnicę zawodową.

5. Wnioski, o których mowa w niniejszym artykule są przekazywane organowi, do którego się zwrócono, poprzez organ łącznikowy tego Państwa Członkowskiego. Ta sama procedura stosuje się do:

— odpowiedzi na takie prośby,

— przesyłanych informacji dotyczących stosowania ust. 2 i 4.

Nie naruszając akapitu pierwszego w celu szybszej i skuteczniejszej współpracy między organami, Państwa Członkowskie zezwalają właściwemu organowi na:

— występowanie z wnioskiem lub przekazywanie informacji bezpośrednio do właściwego organu innego Państwa Członkowskiego,

— bezpośrednie odpowiedzi na prośby lub informacje otrzymane z właściwego organu innego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 8

Pomoc dobrowolna

Jeśli właściwy organ Państwa Członkowskiego posiada podstawy do podejrzewania lub jest w posiadaniu informacji, że:

— produkt wymieniony w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 nie spełnia zasad bądź był przedmiotem nadużyć mających na celu uzyskanie lub sprzedanie tego produktu, oraz

— niewypełnienie zasad leży w wyraźnym interesie jednego lub więcej innych Państw Członkowskich i jako taka może prowadzić do podjęcia środków administracyjnych lub działań prawnych,

właściwy organ, poprzez organ łącznikowy, pod który podlega, powiadamia niezwłocznie organ łącznikowy zainteresowanych Państw Członkowskich oraz Komisję.

Artykuł 9

Przepisy wspólne

1. Informacjom, określone w art. 7 ust. 1 i art. 8, towarzyszą i uzupełniają je niezwłocznie odpowiednie dokumenty i inne dowody oraz odniesienie do wszelkich środków administracyjnych i postępowania prawnego, w szczególności obejmujące:

— skład i właściwości organoleptyczne danego produktu,

— opis i prezentację produktu,

— zgodność lub jej brak z zasadami ustanowionymi dla produkcji i wprowadzania produktu do obrotu.

2. Organy łącznikowe zaangażowane w sprawę, w odniesieniu do której zapoczątkowana została procedura wsparcia, informują się nawzajem o:

— postępie w dochodzeniu,

— wszelkich działaniach administracyjnych oraz prawnych podjętych w następstwie danych operacji.

3. Koszty podróży poniesione w ramach wdrażania art. 7 ust. 2 i 4 są ponoszone przez:

— Państwo Członkowskie, które wyznaczyło urzędnika do celów określonych w poprzednich ustępach, bądź

— budżet wspólnotowy na prośbę organu łącznikowego Państwa Członkowskiego, jeśli Komisja formalnie uznała z góry interesy Wspólnoty w kontroli danego działania.

TYTUŁ IV

BANK DANYCH ANALITYCZNYCH

Artykuł 10

Cel banku danych

1. Bankiem danych analitycznych produktów sektora wina zarządza Wspólne Centrum Badawcze (WCB).

2. Bank danych zawiera dane otrzymane z analiz izotopowych składników etanolu i wody w produktach winiarskich zgodnie z referencyjnymi metodami analizy przewidzianymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2676/90.

3. Bank danych ma pomóc w zharmonizowaniu interpretacji wyników otrzymanych przez laboratoria urzędowe Państw Członkowskich w stosowaniu referencyjnych metod analizy przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2676/90.

Artykuł 11

Próbki

1. Dla ustanowienia banku danych analitycznych do analizy pobiera się próbki ze świeżych winogron, poddaje się je działaniu różnych środków i przetwarza na wino zgodnie z instrukcją zamieszczoną w załączniku I.

2. Próbki ze świeżych winogron są pobierane w winnicach zlokalizowanych w obszarach uprawy winorośli o jasno określonym rodzaju gleby, usytuowaniu, systemie uprawy winorośli, odmianie, wieku i praktykach prowadzenia upraw.

Liczba próbek do pobrania każdego roku do celów banku danych wynosi przynajmniej:

— 400 próbek we Francji,

— 400 próbek we Włoszech,

— 200 próbek w Niemczech,

— 200 próbek w Hiszpanii,

— 50 próbek w Portugalii,

— 50 próbek w Grecji,

— 50 próbek w Austrii,

— 4 próbki w Luksemburgu,

— 4 próbki w Zjednoczonym Królestwie.

Wybór próbek musi brać pod uwagę położenie geograficzne winnic w powyższych Państwach Członkowskich.

Każdego roku przynajmniej 25 % próbek jest pobieranych z tej samej działki, co w roku poprzednim.

3. Próbki są analizowane metodami opisanymi w załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2676/90 przez laboratoria wyznaczone przez Państwa Członkowskie. Wyznaczone laboratoria muszą spełnić ogólne kryteria działania laboratoriów badawczych, ustanowione w normie europejskiej EN 45001 lub ISO/IEC 17025, w szczególności muszą uczestniczyć w systemie badań doskonałości obejmujących metody analizy izotopowej.

4. Sprawozdanie z analizy jest sporządzane zgodnie z załącznikiem III. Karta opisowa jest sporządzana dla każdej próbki zgodnie z załącznikiem II.

5. Kopia sprawozdania z analizy wraz z wynikami oraz interpretacja analiz wraz z kartą opisową są przesyłane do WCB.

6. Państwa Członkowskie oraz WCB zapewniają, że:

— dane w analitycznym banku danych są przechowywane,

— przynajmniej jedna próbka kontrolna dla każdej próbki wysłanej do WCB jest przechowywana przez okres przynajmniej trzech lat od daty jej pobrania,

— bank danych wykorzystywany jest wyłącznie do monitorowania stosowania prawodawstwa wspólnotowego i krajowego w sektorze wina lub do celów statystycznych lub naukowych,

— stosuje się środki w celu ochrony danych, w szczególności środki przeciw kradzieżom i obcej ingerencji,

— kartoteki są udostępniane bez zbędnej zwłoki lub kosztów tym, których dotyczą tak, by nieścisłości mogły być poprawione.

Artykuł 12

Analizy izotopowe

1. Państwa Członkowskie będące producentami wina niedysponujące sprzętem do wykonywania analizy izotopowej przesyłają swoje próbki wina do WCB w celu wykonania analizy. W takim przypadku mogą one wyznaczyć właściwy organ zatwierdzony do celów dostępu do informacji dotyczących próbek pobranych na ich terytorium.

2. Państwa Członkowskie przeprowadzające samodzielnie analizę izotopową produktów winiarskich przesyłają przynajmniej 10 % próbek do analizy kontrolnej przeprowadzanej przez WCB lub jakiekolwiek innego laboratorium wyznaczonego przez WCB.

Artykuł 13

Powiadamianie o wynikach

1. Informacje zawarte w banku danych są udostępniane na prośbę laboratoriom wyznaczonym do tego celu przez Państwa Członkowskie.

2. We właściwie uzasadnionych przypadkach, informacja określona w ust. 1, jeśli jest reprezentatywna, może być udostępniona innym urzędowym organom Państw Członkowskich.

3. Przekazywanie informacji dotyczy jedynie danych analitycznych wymaganych do interpretacji analiz wykonanych na próbce o porównywalnych cechach i pochodzeniu. Wszelkiemu przekazywaniu informacji towarzyszy nota informacyjna o minimalnych wymogach korzystania z banku danych.

Artykuł 14

Zgodność z procedurami

Państwa Członkowskie zapewniają, że wyniki analiz izotopowych przechowywane w ich własnych bankach danych są otrzymywane poprzez analizę próbek pobranych i zbadanych zgodnie z niniejszym tytułem.

TYTUŁ V

ZBIERANIE PRÓBEK DO CELÓW KONTROLI

Artykuł 15

Prośba o zebranie próbek

1. W kontekście stosowania tytułów II i III wyspecjalizowani urzędnicy Komisji lub urzędnicy właściwego organu Państwa Członkowskiego mogą żądać, aby właściwy organ innego Państwa Członkowskiego zebrał próbki zgodnie z odpowiednimi przepisami tegoż Państwa Członkowskiego.

2. Organ kierujący prośbę przechowuje próbki zebrane i określa między innymi laboratorium, w którym mają one być analizowane.

3. Próbki są pobierane i przygotowywane zgodnie z instrukcjami zamieszczonymi w załączniku IV.

Artykuł 16

Koszty zbierania, wysyłania i analizy próbek

1. Koszty poniesione na skutek pobrania, przygotowania i wysłania próbki oraz przeprowadzania badań analitycznych i organoleptycznych ponoszone są przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, który wystąpił z prośbą o pobranie próbek. Koszty te są obliczane zgodnie ze stawkami obowiązującymi na terytorium, na którym operacje te są wykonywane.

2. Koszty ponoszone przy wysyłaniu próbek, określone w art. 12, do WCB lub innego laboratorium wyznaczonego przez WCB do wykonania analizy izotopowej są ponoszone przez Wspólnotę.

W przypadku Państw Członkowskich, które nie dysponują laboratorium zaopatrzonym w sprzęt do wykonania analizy izotopowej dla produktów winiarskich koszty ponoszone przy wysyłaniu wszystkich próbek, które mają być pobrane zgodnie z art. 14 ust. 1 do WCB, są ponoszone przez Wspólnotę.

TYTUŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 17

Moc dowodowa

Wyniki uzyskane przez wyspecjalizowanych urzędników Komisji lub urzędników właściwego organu Państwa Członkowskiego w trakcie stosowania niniejszego tytułu mogą być przywoływane przez właściwe organy Państw Członkowskich lub Komisję. W takich przypadkach nie mają one mniejszej wartości wynikającej z tego, że nie pochodzą z danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 18

Kary

Bez uszczerbku dla szczególnych uzgodnień przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999 lub w rozporządzeniach przyjętych w następstwie tego rozporządzenia, Państwa Członkowskie określają kary stosowane w przypadku naruszenia przepisów regulujących sektor wina i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Kary te są skuteczne, współmierne do ich celów oraz o odpowiednim skutku odstraszającym.

Artykuł 19

Osoby podlegające kontrolom

1. Osoby fizyczne lub prawne oraz grupy takich osób, których działalność zawodowa może być przedmiotem kontroli opisanych w niniejszym rozporządzeniu, nie zakłócają takich kontroli i ułatwiają je w każdym czasie.

2. Rolnicy uprawiający winorośl, z których urzędnicy właściwego organu pobierają winogrona:

— nie mogą utrudniać ich zbierania w żaden sposób, oraz

— muszą udostępnić tym urzędnikom wszelkie informacje wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 20

Utrata mocy

Rozporządzenia (EWG) nr 2347/91 i (EWG) nr 2348/91 niniejszym tracą moc.

Artykuł 21

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Instrukcje do pobierania próbek ze świeżych winogron i przetwarzania ich na wino w celu przeprowadzenia analizy metodą izotopową określoną w art. 11

I. POBIERANIE PRÓBEK Z WINOGRON

A. Każda próbka musi składać się przynajmniej z 10 kg dojrzałych, zdrowych winogron tej samej odmiany. Próbki nie powinny być pobierane przy obecności rosy lub po deszczu. Winogrona muszą być wolne od zewnętrznej wilgoci. Muszą być pobrane w warunkach, w których zostały znalezione.

Pobieranie próbek musi mieć miejsce w okresie, gdy na działce odbywa się zbiór. Zebrane winogrona muszą być reprezentatywne dla całej działki. Próbki z świeżych winogron, gdy jest to właściwe w formie moszczu winogronowego, mogą być przechowywane w formie mrożonej aż do winifikacji.

Państwa Członkowskie mogą wymagać, by minimalne ilości próbek pobieranych na ich terytorium przekraczały 10 kg, jeśli jest to uzasadnione z uwagi na istnienie wymogów współpracy naukowej między kilkoma laboratoriami.

B. Po pobraniu próbek sporządza się kartę opisu. Karta ta musi składać się z pierwszej części dotyczącej pobierania próbek z winogron i drugiej części dotyczącej winifikacji. Musi ona być przechowywana wraz z próbką i towarzyszyć jej podczas całego transportu. Musi być uaktualniana poprzez wprowadzanie danych o każdej operacji, jakiej próbka jest poddawana.

Karta opisu dotycząca pobierania próbek jest sporządzona zgodnie z częścią I kwestionariusza zamieszczonego w załączniku II.

II. WINIFIKACJA

A. Winifikacja musi być przeprowadzana przez właściwy organ lub departament uprawniony do tego celu przez ten organ, jeżeli to możliwe w warunkach porównywalnych z warunkami naturalnymi panującymi w obszarze produkcyjnym, dla którego dana próbka jest reprezentatywna. Wynikiem winifikacji musi być całkowita zamiana cukru na alkohol, tj. na mniej niż 2 g/l cukru resztkowego. Jak tylko wino się sklaruje i ustabilizuje za pomocą SO2 należy je umieścić w butelkach o pojemności 750 ml i opatrzyć etykietami.

B. Karta opisu do celów winifikacji sporządzana jest zgodnie z częścią II kwestionariusza zamieszczonego w załączniku II.

ZAŁĄCZNIK II

Kwestionariusz pobierania i winifikacji próbek winogron przeznaczonych do analizy metodami izotopowymi

CZĘŚĆ I

1. *Informacje ogólne*

1.1. Numer próbki:

1.2. Nazwisko i funkcje urzędnika lub osoby upoważnionej, która pobrała próbkę:

1.3. Nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za pobranie próbki:

1.4. Nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za winifikację i wysłanie próbki, jeżeli inne niż określone w 1.3:

2. *Ogólny opis próbki*

2.1. Pochodzenie (kraj, region):

2.2. Rok zbioru:

2.3. Odmiana winorośli:

2.4. Kolor winogron:

3. *Opis winnicy*

3.1. Nazwisko i adres osoby uprawiającej działkę:

3.2. Lokalizacja działki:

— wioska wina:

— lokalizacja:

— numer katastralny:

— szerokość i długość geograficzna:

3.3. Rodzaj gleby (np. wapienna, gliniasta, wapienno-gliniasta, piaskowa):

3.4. Położenie (np. stok, równina, wystawiona na słońce):

3.5. Liczba winorośli na 1 ha:

3.6. Przybliżony wiek winnicy (mniej niż 10 lat, między 10 a 25 lat, ponad 25 lat):

3.7. Wysokość nad poziomem morza:

3.8. Metoda uprawy i przycinania:

3.9. Rodzaj wina, na które winogrona są normalnie przetwarzane wino stołowe, wino gatunkowe produkowane w określonym regionie geograficznym (psr), inne:

4. *Właściwości zbioru i moszczu*

4.1. Szacunkowa wydajność z 1 ha dla danej działki:

4.2. Stan zdrowia winogron (np. zdrowe, zgniłe), z wyszczególnieniem czy winogrona były suche czy wilgotne w momencie pobierania próbki:

4.3. Data pobrania próbki:

5. *Warunki pogodowe poprzedzające zbiór*

5.1. Opady w ciągu 10 dni poprzedzających zbiór: tak/nie.

Jeśli tak, podać dodatkowe informacje, jeśli dostępne.

6. Nawadnianie winnic. Jeśli zbiory były nawadniane:

6.1. Data ostatniego podlewania:

(Pieczęć właściwego organu odpowiedzialnego za pobieranie próbek oraz nazwisko, stanowisko i podpis urzędnika pobierającego próbkę)

CZĘŚĆ II

1. *Mikrowinifikacja*

1.1. Waga próbki winogron, w kg:

1.2. Metoda wytłaczania:

1.3. Ilość otrzymanego moszczu:

1.4. Właściwości moszczu:

— mierzony wskaźnik załamania:

— całkowita kwasowość wyrażona w g/l kwasu winowego:

1.5. Metoda obróbki moszczu (np. osadzanie, wirowanie):

1.6. Fermentacja drożdżowa (odmiana zastosowanych drożdży). Wskazać czy nastąpiła spontaniczna fermentacja:

1.7. Temperatura podczas fermentacji (w przybliżeniu):

1.8. Metoda zastosowana do określenia końca fermentacji:

1.9. Metoda obróbki wina (np. rozlewanie):

1.10. Dodanie dwutlenku siarki w mg/l:

1.11. Analiza otrzymanego wina:

— całkowite i rzeczywiste stężenie alkoholu w % vol:

— całkowity suchy wyciąg:

— redukcja cukrów wyrażona w g/l cukru inwertowanego:

2. *Tabela chronologiczna winifikacji próbki*

Data:

— pobrania próbki:

— wytłoczenia:

— rozpoczęcia fermentacji:

— zakończenia fermentacji:

— oddzielenia wina od szlamu:

— dodania SO_2:

— butelkowania:

— wysłania do specjalistycznego laboratorium w celu wykonania analizy izotopowej:

— jeśli konieczne, wysłania do WCB:

Data wypełnienia części II:

(Pieczęć właściwego organu, który przeprowadził fermentację oraz podpis urzędnika tego organu)

ZAŁĄCZNIK III

SPRAWOZDANIE Z ANALIZY

Próbki wina i produktów winiarskich zbadane przy zastosowaniu metody izotopowej opisanej w załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2676/90 w celu wpisania do banku danych analiz izotopowych WCB

I. INFORMACJE OGÓLNE

1. Kraj:

2. Numer próbki:

3. Rok:

4. Odmiana winorośli:

5. Klasa wina:

6. Region/obszar:

7. Nazwa i adres laboratorium odpowiedzialnego za wyniki:

8. Próbka do analizy kontrolnej przez WCB: tak/nie

II. METODY I WYNIKI

1. *Wino*

1.1. Stężenie alkoholu w objętości: % obj

1.2. Całkowity suchy wyciąg: g/l

1.3. Redukcja cukru: g/l

1.4. Całkowita kwasowość wyrażona jako kwas winowy: g/l

1.5. Całkowity ditlenek siarki: mg/l

2. *Destylacja wina na SNIF-NMR*

2.1. Opis urządzenia do destylacji:

2.2. Objętość destylowanego wina/waga otrzymanego destylatu:

3. *Analiza destylatu*

3.1. Zawartość wody: % (m/m)
(Metoda: Karl Fischer/pomiar gęstości)

3.2. Substancje lotne inne niż alkohol etylowy: % (m/m)
(Metoda: chromatografia gazowa z odpowiednią kolumną kapilarną)

3.3. Alkohol etylowy w destylacie wina:
t_m D = 1 - [zawartość wody % (m/m)]/100

4. *Analiza N,N-tetrametylomocznika* (TMU)

4.1. Zawartość wody: % (m/m)

4.2. Czystość TMU: % (m/m)
(Metoda: chromatografia gazowa z odpowiednią kolumną kapilarną)

5. *Wyniki korelacji izotopu deuteru etanolu mierzonego przy zastosowaniu magnetycznego rezonansu jądrowego* (MRJ)

5.1. $(D/H)_I$ = ppm odchylenie standardowe:

5.2. $D/H)_{II}$ = ppm odchylenie standardowe:

5.3. $(D/H)_{QW}$ = ppm odchylenie standardowe:

5.4. $(D/H)_{TMU}$ = ppm odchylenie standardowe:

5.5. "R" = odchylenie standardowe:

6. *Parametry MRJ:*

Obserwowana częstotliwość:

Pamięć:

Liczba skanów:

Liczba badań:

Czas namierzenia:

90° impuls: ; 01: ; 02:

Moc odsprzęgania:

Temperatura: °C

Powielanie wykładnicze: Hz

Korekta linii podstawowych: tak/nie

Wyzerowanie: tak/nie.

7. *Wyniki korelacji izotopowej $^{18}O/^{16}O$ wina*

$\delta\ ^{18}O$ [‰] = ‰ V. SMOW-SLAP

Liczba określeń:

Odchylenie standardowe:

8. *Parametry zrównoważenia*

Automatyczne zrównoważenie: tak/nie

Temperatura zrównoważenia: °C

Objętość próbki: ml

Objętość kolby do zrównoważenia: ml

Czas zrównoważenia: godzin

ZAŁĄCZNIK IV

Pobieranie próbek w ramach współpracy między organami kontroli

1. Jeżeli próbki wina, moszczu winogronowego lub innego ciekłego produktu winiarskiego są pobierane w ramach współpracy między organami kontrolnymi, właściwy organ zapewnia, że:

   — w przypadku produktów w pojemnikach o pojemności nie większej niż 60 litrów zmagazynowanych w jednej partii, próbki są reprezentatywne dla całej partii,

   — w przypadku produktów w pojemnikach o nominalnej pojemności powyżej 60 litrów, próbki są reprezentatywne dla zawartości pojemnika, z którego są pobierane.

2. Próbki są pobierane poprzez wlanie danego produktu do przynajmniej pięciu czystych pojemników każdy o nominalnej pojemności nie mniejszej niż 750 ml. W przypadku produktów określonych w ust. 1 tiret pierwsze pobieranie próbek może również przybrać formę wybrania przynajmniej pięciu pojemników o pojemności nominalnej nie mniejszej niż 750 ml z badanej partii.

   Jeżeli próbki wina mają być badane z zastosowaniem metody magnetycznego rezonansu jądrowego deuteru są one umieszczane w pojemnikach o nominalnej pojemności 250 ml lub nawet 50 ml, jeśli mają być przesłane z jednego laboratorium analitycznego do drugiego.

   Próbki są pobierane, zamykane, gdy jest to właściwe, a następnie pieczętowane w obecności przedstawiciela przedsiębiorstwa, w którym próbka jest pobierana lub przedstawiciela przewoźnika, jeżeli próbka jest pobierana w trakcie transportu. Jeżeli nie jest obecny żaden przedstawiciel, sprawozdanie określone w ust. 4 podaje ten fakt.

   Każda próbka zamknięta jest szczelnym, nienadającym się do ponownego zastosowania zamknięciem.

3. Każda próbka opatrzona jest etykietą zgodną z załącznikiem V część A.

   Jeśli pojemnik jest zbyt mały, by można było przyczepić do niego zalecaną etykietę, pojemnik jest oznaczany nieusuwalnym numerem, a wymagana informacja umieszczana jest na osobnej karcie.

   Od przedstawiciela przedsiębiorstwa, w którym pobierana jest próbka lub przedstawiciela przewoźnika, wymaga się podpisania etykiety lub, gdy ma to zastosowanie, karty.

4. Urzędnik właściwego organu upoważniony do pobierania próbek sporządza pisemne sprawozdanie, w którym odnotowuje wszelkie obserwacje, jakie uzna za ważne dla oceny próbek. W sprawozdaniu, gdy jest to niezbędne, podaje wszelkie oświadczenia przedstawiciela przewoźnika lub przedstawiciela przedsiębiorstwa, w którym pobrano próbkę, a także wymaga złożenia na nim podpisu tegoż przedstawiciela. Również podaje ilość produktu, z którego pobrano próbkę. Jeśli złożenie wspomnianych wyżej podpisów zostanie mu odmówione, powinien zamieścić odpowiednią adnotację w sprawozdaniu.

5. Każdorazowo, gdy pobierane są próbki, jedna z nich pozostaje jako próbka kontrolna w przedsiębiorstwie, w którym została pobrana, a druga próbka kontrolna u właściwego organu, którego urzędnik pobrał próbki. Trzy próbki są przesyłane do laboratorium urzędowego, które wykona badania analityczne i organoleptyczne. W nim zostanie przebadana jedna z tych próbek. Kolejne są przechowywane jako próbki kontrolne. Próbki kontrolne są przechowywane, przez co najmniej 3 lata od pobrania.

6. Partie próbek opatrzone są na zewnętrznym opakowaniu czerwoną etykietą zgodną z wzorcem zamieszczonym w załączniku V część B. Wymiary etykiety są następujące: 50 mm × 25 mm.

   Wysyłając próbki właściwy organ Państwa Członkowskiego, z którego próbki są wysyłane, przystawia swoją pieczęć częściowo na zewnętrznym opakowaniu, częściowo na czerwonej etykiecie.

ZAŁĄCZNIK V

A. Etykieta opisująca próbkę, zgodnie z załącznikiem IV ust. 3

1. Wymagane informacje:

a) nazwa i adres, z podaniem Państwa Członkowskiego, właściwego organu, na którego prośbę pobrano próbki;

b) numer seryjny próbki;

c) data pobrania próbki;

d) nazwisko urzędnika właściwego organu uprawnionego do pobrania próbki;

e) nazwa i adres zakładu, w którym pobrano próbkę;

f) identyfikator pojemnika, z którego pobrano próbkę (np. numer pojemnika, numer partii butelek itp.);

g) opis produktu, z podaniem obszaru produkcyjnego, roku zbioru, rzeczywistego lub potencjalnego stężenia alkoholu oraz, jeżeli jest to możliwe, odmiany winorośli;

h) wyrazy: „Rezerwowa próbka kontrolna może być zbadana jedynie przez laboratorium upoważnione do wykonywania analiz kontrolnych. Przerwanie pieczęci stanowi wykroczenie podlegające karze."

2. Uwagi:

3. Minimalny rozmiar: 100 mm × 100 mm.

B. Wzór czerwonej etykiety opisanej w załączniku IV ust. 6:

WSPÓLNOTY EUROPEJSKIE Produkty przeznaczone do badań analitycznych i organoleptycznych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2729/2000